

บทที่ 3

การวิเคราะห์และเสนอผลของการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ วิธีการทางสถิติที่ใช้คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยวิธี t -test การเสนอและการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตน กับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มวัยรุ่นชายหญิง และรวมทั้ง 2 เพศ (ตามตารางที่ 1)
2. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติกับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มวัยรุ่นชาย หญิง และรวมทั้ง 2 เพศ (ตารางที่ 2)
3. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความแตกต่างระหว่างตน กับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มวัยรุ่นชายหญิง และรวมทั้ง 2 เพศ (ตารางที่ 3)
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชาย และกลุ่มวัยรุ่นหญิง ในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
  - 4.1 ทางด้านร่างกาย (ตารางที่ 4)
  - 4.2 ทางด้านศีลธรรมจรรยา (ตารางที่ 5)
  - 4.3 ทางด้านส่วนตัว (ตารางที่ 6)
  - 4.4 ทางด้านครอบครัว (ตารางที่ 7)
  - 4.5 ทางด้านสังคม (ตารางที่ 8)
  - 4.6 ทางด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง (ตารางที่ 9)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตน กับคะแนนแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มวัยรุ่นชาย กลุ่มวัยรุ่นหญิง และกลุ่มรวมทั้งสองเพศ

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตน
กับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ชาย	180	.480 *
หญิง	180	.432 *
รวม	360	.474 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตน
กับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มวัยรุ่นชาย กลุ่มวัยรุ่นหญิง และกลุ่มรวมทั้งสองเพศ มี
ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าถ้าวัยรุ่น
ชาย-หญิง คนใดได้คะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ก็ดูเหมือนว่าจะ
ได้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยด้วย และจะมีวัยรุ่นชาย-หญิงส่วนน้อย
ที่ไม่เป็นไปตามนี้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติ กับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มวัยรุ่นชาย กลุ่มวัยรุ่นหญิง และกลุ่มรวมทั้งสองเพศ

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติกับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ชาย	180	.271
หญิง	180	.089
รวม	360	.238

* $P < .05$

จากตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติกับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มวัยรุ่นชาย กลุ่มวัยรุ่นหญิง และกลุ่มรวมทั้งสองเพศมีค่า .271, .089 และ .238 ตามลำดับ ค่าสหสัมพันธ์ของทั้ง 3 กลุ่มนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติและคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความแตกต่างระหว่างตน กับคะแนนแรง
 จูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มวัยรุ่นชาย กลุ่มวัยรุ่นหญิงและกลุ่มรวมทั้งสองเพศ

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความแตกต่างระหว่าง
 ตนกับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ชาย	180	-.142
หญิง	180	-.257
รวม	360	-.170

* $r < .05$

จากตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความแตกต่าง
 ระหว่างตนกับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
 ความแตกต่างระหว่างตนไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชายและกลุ่มวัยรุ่นหญิง
ทางค่านร่างกาย

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางค่านร่างกาย
ของกลุ่มวัยรุ่นชายและกลุ่มวัยรุ่นหญิง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ทางค่านร่างกาย	วัยรุ่นชาย (N = 180)		วัยรุ่นหญิง (N = 180)		Z
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความเป็นเอกลักษณ์	23.394	3.210	23.261	2.913	.413
ความพอใจในตน	20.206	4.414	20.972	4.082	1.711
พฤติกรรมที่แสดงออก	20.789	3.244	20.606	3.441	.520

* $P < .05$

จากตารางที่ 4 แสดงว่า วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตน
ทางค่านร่างกายในส่วนความเป็นเอกลักษณ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05
ในส่วนความพอใจในตน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในส่วน
พฤติกรรมที่แสดงออก ไม่มี ความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชาย และกลุ่มวัยรุ่นหญิง ทางด้านศีลธรรมจรรยา

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านศีลธรรมจรรยา ของกลุ่มวัยรุ่นชาย และกลุ่มวัยรุ่นหญิง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ทางด้านศีลธรรมจรรยา	วัยรุ่นชาย (N = 180)		วัยรุ่นหญิง (N = 180)		Z
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความเป็นเอกลักษณ์	24.122	3.192	25.050	3.106	2.795*
ความพอใจในตน	18.583	2.776	19.056	2.842	1.595
พฤติกรรมที่แสดงออก	19.283	3.219	20.578	3.201	3.826*

*

$$P < .01$$

จากตารางที่ 5 แสดงว่าวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านศีลธรรมจรรยา ในส่วนที่เกี่ยวกับความเป็นเอกลักษณ์ และพฤติกรรมที่แสดงออกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่วัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านศีลธรรมจรรยา ในทั้ง 2 ส่วนที่กล่าวมาแล้วดีกว่าวัยรุ่นชาย แต่ในส่วนความพอใจในตนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง

4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคน ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชายและกลุ่มวัยรุ่นหญิง ทางด้านส่วนตัว

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับคนทางด้านส่วนตัว ของกลุ่มวัยรุ่นชายและกลุ่มวัยรุ่นหญิง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคน ทางด้านส่วนตัว	วัยรุ่นชาย (N = 180)		วัยรุ่นหญิง (N = 180)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความเป็นเอกลักษณ์	20.478	3.252	21.517	3.137	3.085 *
ความพอใจในตน	20.800	3.396	21.567	3.637	2.067 **
พฤติกรรมที่แสดงออก	19.472	3.333	20.106	3.385	1.789

* P < .01

** P < .05

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับคนทางด้านส่วนตัวของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง มีความแตกต่างกันเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับความเป็นเอกลักษณ์ และความพอใจในตนที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 และ .05 ตามลำดับ วัยรุ่นหญิง: มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคนในทั้งสองส่วนดีกว่าวัยรุ่นชาย ในส่วนพฤติกรรมที่แสดงออกนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน

4.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชาย และ
กลุ่มวัยรุ่นหญิงทางค่านครอบครัว

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ทางค่าน
ครอบครัวของกลุ่มวัยรุ่นชาย และกลุ่มวัยรุ่นหญิง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ทางค่านครอบครัว	วัยรุ่นชาย (N = 180)		วัยรุ่นหญิง (N = 180)		z
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความเป็นเอกลักษณ์	22.711	3.411	23.233	4.247	1.286
ความพอใจในตน	19.650	3.487	20.211	3.760	1.468
พฤติกรรมที่แสดงออก	21.061	3.091	22.294	2.611	4.057*

* $P < .01$

จากตารางข้างบนแสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ทางค่านครอบครัวของ
วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง มีความแตกต่างกัน เฉพาะในส่วนของพฤติกรรมที่แสดงออก
ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 โดยที่วัยรุ่นหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในส่วนนี้
ดีกว่าวัยรุ่นชาย แต่ในส่วนความเป็นเอกลักษณ์ และความพอใจในตนไม่มีความแตกต่าง

4.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชาย และ
กลุ่มวัยรุ่นหญิง ทางด้านสังคม

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ทางด้านสังคม
ของกลุ่มวัยรุ่นชาย และกลุ่มวัยรุ่นหญิง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ทางด้านสังคม	วัยรุ่นชาย		วัยรุ่นหญิง		z
	(N = 180)		(N = 180)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความเป็นเอกลักษณ์	21.833	3.526	21.800	3.332	.092
ความพอใจในตน	19.700	3.570	20.233	3.477	1.436
พฤติกรรมที่แสดงออก	20.562	3.383	21.300	3.683	1.968 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านสังคมของวัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะในส่วน ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออก โดยที่วัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในส่วนนี้ดีกว่า วัยรุ่นชาย ในส่วนความเป็นเอกลักษณ์ และความพอใจในตนของทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชาย และ
กลุ่มวัยรุ่นหญิง ทางด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านการ
วิพากษ์วิจารณ์ตนเอง ของกลุ่มวัยรุ่นชายและกลุ่มวัยรุ่นหญิง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทาง ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตน	วัยรุ่นชาย (N = 180)		วัยรุ่นหญิง (N = 180)		z
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความเป็นเอกลักษณ์	13.967	3.272	13.617	3.509	.979
ความพอใจในตน	13.772	3.148	13.350	3.179	1.266
พฤติกรรมที่แสดงออก	7.183	1.777	7.011	1.975	.870

* $P < .05$

จากตารางข้างบนแสดงว่า วัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ตน ทางด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05